

Võrusoo Koolikaja

aprill 2005 – juubel ekstra

SOOKOOLI LAUL

/sõnad Ira Petrova, viis Külli Heliste/

On üks väike maja, see maja pole suur,
kuid see väike maja on justkui mesipuu.
Seisab juba aastakümneid kindlalt Võrusool,
aga meie endi jaoks on ta me armas kool.
Kool on kui laul, tas peidus tuhandeid viise.
Kool eal ei kao, ta kestab ajas taas
Ei koolikella kõla eal meelest minna saa,
kui vaatad üle õla, näed oma noorusmaad.
Las meenutuste helin taas sära silma toob,
ka siis kui aastakümneid on viinud aja vool.
Kool on kui laul, tas peidus tuhandeid viise.
Kool eal ei kao, ta kestab ajas taas.

Ka nii võib minna . . .

Rõngaliinas on aegade jooksul ikka kõrgelt hinnatud haridust ja haritust. Oma laste jaoks on siin jagunud koole. Kaua elasid Suured ja Väikesed Peetrid oma koolimajades sõbralikult ja üksmeeles. Aeg-ajalt sai nii mõnigi oma kodu parandada ja uuendada.

Järveäärne Väike Peetrike ei mahtunud aga enam kuidagi oma majakesse. Lahkelt lubati talle uut ja ilusat kodukest. Valmis mitu suurejoonelist projekti. Vahepeal aga paluti leppida sellega, et osa rahvast ajutiste hoonetega päri oleks.

Suured Peetrid sõid hoolega Väikese Peetri kotist ja lohutasiid: “Ei ole midagi, varsti on sul uus maja püsti. Saad ju siis kõik kuhjaga tagasi!”

Nii kestis see kolm aastakümnet ja tüki neljandastki otsa. Peetrike oli vapper ja visa. Tema lapsed said teistega võrdväärselt haritud. Ehk jätkus veidi rohkemgi aega pai tegemiseks, kuulamiseks, suunamiseks ja lohutamiseks. Ei osanud Peetrike aga uneski näha, et ajad muutuvad ning ainult suured õigeteks ja tublideks tunnistatakse. Nii juhtuski, et suure kokkuhoiu huvides lasid Rõngaliina valitsejad Peetrikese asjad kokku koguda ja ta Suure Peetri tiiva alla kamandasid. Eks aeg anna arutust, kas see otsus õige oli. Härra Poliitika on ju peremees ja tema teab paremini.

Väikesel Peetril oli aga imetore koolike, selles teotahtelised õpetajad, usinad õpilased, sõbralikud vanemad ja rahulolevad vilistlased. Kas tuleb kena kohtumine ka viie aasta pärast 1. aprillil?

Soovin kogu südamest kõigile vilistlastele, kooli praegustele ja endistele töötajatele ning õpilastele kena pidupäeva. Olgu teil ilus ja tark elu!

*Sookooli eelmise sajandi viimane
ja selle sajandi esimene direktor*

Saima Murel

Appi – 1. aprill ning Võrusoo Põhikooli vilistlaste kokkutulek, on see nali? Ei! Juba kolmas kord kogunevad vanasse armsasse koolimajja igas vanuses endised koolipoisid ja – tüdrukud.

Me oleme igal kokkutulekul natuke küpsemad, kui eelmisel korral, kuigi me seda endale ei tunnista. Ikka on tunne, et see parem osa elust, need tõelised tunded, suured teod ja õiged inimesed on kusagil ees...

Aastad aga muudkui lähevad sulavete vulina saatel. Ühel heal päeval märkad, et kõikidest su sõpradest on saanud kas pangadirektorid või metsamüüjad või muidu rikkad inimesed, keda kunagi ei näe, sest neil on kiire ja nad kõik on kohutavalt argised.

Muutumatu seisab aga vana kool, mis kannab oma mälus sinu kilkeid ja valatud pisaraid, kordaminekuid ja pettumuste kibedust, tegusid ja tegematajätmissi.

Võtke siis selle maja rahu ning talletatud mälestused ning läbige veelikord elutee olulisem haru – koolitee!

*Helve Sibul (Issak)
Sookooli viimane direktor ja
vilistlane aastast 1973*

Ühe kooli tee

1927/28. aasta talv. Eesti Vabariigi 10.aastapäev. Võrusoo 6-klassilise kooli 1.klassi õpilane Vilbert Needo, sõprade jaoks Villu, astub koos 5. klassi poisi, vend Heinoga koolimaja poole. Korterit juurest (praeguse Võrusoo lehekioski juures asuv maja) on koolimajani (Kose teel, praegune elektrikaupade kauplus) mõnisada meetrit.

Kasaritsa valla poistena pidid Villu ja Heino Võrusool õppima seetõttu, et vallas olid sel ajal ainult 4-klassilised koolid. Lähim 6-klassiline kool asus siis Võrusool. Igaks nädalavahetuseks mindi jalgsi või siis heal juhul saadi ka hobusega koju, Rärele.

Niisiis, poisid astusid koolimaja poole. Koolihoone on piduehetes. Fassaad on kaunistatud jämedate erkroheliste pikkade vanikutega, mis jätkuvad ka koolihoone sees. Villu klassijuhataja preili Soots, võtab õpilasi pidupäevale omase erilise soojusega vastu. Pidupäevatervitused tulevad direktor Jakob Tedrelt. Kõik on väga meeldejääv. Peale piduliku sündmuse tähistamist lähevad õpilased ära oma klassidesse. Klassiruumi on kolm. Ühes neist on liitklass 1. ja 2. klassi õpilastele, keda

on 20 ümber. 3.- 4. klassi õpilasi on kooli kõige suuremas klassis 40 ja 5.- 6. klassi klassiruumis saab tarkust 25 õpilast.

Selline oli Võrusoo hariduskeskus ligi 75 aastat tagasi minu isa Vilberti mälestustes.

Mina käisin Võrusoole juba Koselt. Bussiliiklust esialgu ei olnud. Käisin jalgsi. Koolimajaks oli praegune hoone. 1961.aastal, kui Gagarin kosmoses käis, tehti õppetöösse keskpäeval suur vaheaeg. Ma ei tea, kas see tuli partei suunistest või oli kooli juhtkonna poolt esile tõstetud, kuid selle päeva tähtsusest maailmale ja meile pidas kogu koolirahvale pika kõne direktor Paul Üksik. Nagu mäletan, olime ka ise tõsisel vaimustuses. Arutelu sellel teemal jätkus hiljem veel klassiski ja klassijuhataja pr Helve Harro ei pannud seda sugugi pahaks.

Koolitöö toimus kahes vahetuses, sest ca 260 õpilase jaoks jäi koolihoone ruume väga väheks. Direktor oli karm, õpetajad heatahtlikud ja klassijuhataja südamlük. Meie arvates nii pidigi olema. Olime rahul ja õppisime, tegime sporti ning pidasime pidusid, nagu noored ikka. Võimlat ei olnud, kuid see-eest oli käe-jala juures spordiplats, Kubija metsaalune ja

Andsumäe slaalomi- ja suusahüppekohad ning suusarajad. Koolihoone ise vajab remonti, kuid teadsime, et kohe-kohe hakatakse hoopis uut ehitama ning ei kurnud. Vaatasime lootusrikkalt tulevikku. Nii oli.

1990. aastatel õppisid Võrusool minu lapsed. Koolihoone oli endine. 1999. aastal õppis koolis aga juba 350 õpilast. Õppetöö saadi ühte vahetusse selle hinnaga, et 140 õpilast hakkas käima Jüri tn 39 majja. Uue koolihoone ehitamist Võrusoole on vahepeal (40 aasta jooksul) korduvalt igasugusel tasemel heaks kiidetud, kuid siis rahapuudusel jälle pävakorrast maha võetud. Nii tundus see jäävatki. Kooli hoolekogu, kuhu viimased aastad olen kuulunud ka mina, otsustas, et tuleb hakata taotlema vana koolihoone remonti ja sellele juurdeehituse ehitamist. Nii ongi tegutsetud ja teatud edu ka saavutatud. Loodame et, Võrusoo Põhikool asub ka edaspidi Kreuzwaldi 109 ja talle on kõrvale kerkinud nägus juurdeehitus vajaliku klassi- ning muude ruumidega ja võimla.

Õnne ja edu kooliperlele kooli 75. aastapäeva puhul!

Nii optimistlikud olime 5 aastat tagasi. Praeguseks on Võrusoo Põhikooli nimi ajalooks saanud. Õppetööd Võrusoo koolimajas küll veel jätkatakse, kuid see toimub mingi ebamäärase moodustise, milleks on linnaservades neljas eraldiseisvas majas paiknev Võru I Põhikool. Võru linna laps(ikute) poliitikute ajalukku pürgimise tungist kantud haridusuuenduste taandamine koolide kaotamisüritusteks ei olnud kindlasti see, mida me tahtsime. Tahtjad soovisid muidugi kõige paremat, aga läks nagu alati:

- ✓ tükk tehti ära ja siis hakati mõtlema, et see oli kool, kus õppis 340 õpilast, mitte 30.
- ✓ elujõuline ja usin pedagoogide kollektiiv ruineeriti ning selle traditsioonid, kogemused ja püüdlused muudeti ühe otsusega tähtsusetuks sebumiseks, selle hiilgava majandusvõidu kõrval, mida annab ühe koolidirektorikoha kaotamine.
- ✓ vana kaev sai kinni aetud enne, kui uut tegemagi oli hakatud: vajalik arv klassikomplekte, õppekabinette ja muid kooliruumi on linnas praegu puudu, lasteaiad täituvad varsti jälle lastega ja kooliruumide vähesuse tõttu tuleb taastada õppetöö nii mõneski koolis kahes vahetuses.
- ✓ erakättesse hakkab minema üks sobivamaid koolimaja asukohti Võru linnas, mis oli Võrusoo piirkonna vaimu- ja kultuurielu keskuseks.

Õnneks poliitikud tulevad ja poliitikud lähevad, aga hariduselu jääb ning Võrusoo elanikkonda taasmärgates taastatakse ka Võrusoo Põhikool. Valimised on varsti - toetagem lapsesõbralikke poliitikuid!

Võrusoo kooli vilistlane ja endine hoolekogu liige Andri Needo

PÄRLID 2001 – 2003

- Merehoovus tekib maa pöörämisel kuu poole.
- Eesti piir kulgeb Venemaaga Peipsi – Pihkva järvest, puutudes kokku Venemaa, Luksemburgiga ja Pihkva oblastiga.
- Eesti asub maailmakaardil Venemaa, Läti ja Leedu vahel põhjas.
- Imetaja on see, kes ei söö liha ja kes ainult toituvad lehtedest, marjadest, heinast, rohust.
- Bakterid paljunevad munadest, mida nad munevad.
- Eesti asub Euroopas või ekvaatori põhjapoolsemas tipus.
- Eesti kõige lõunapoolsem punkt on Suur Munamägi Haanjas.
- Kaardivõrgu moodustavad ilmakaared.
- Kaardivõrk koosneb atlasest ja gloobusest.

- Paljandi all mõistan mäge või suuremat künngast.
- Eesti aluskivimiteks on graniit ja guljašš.
- Ekvaatori ülesanne on maade liikumapanemine.
- Juurekarvade ülesanne on vihmausse peletada.
- Võru maakonnas on vabariigi 3 tähtsamat punkti: Haanja kõrgustik, Rõuge Suurjärv ja makaroni tööstus.
- Ladvapunga ülesanne on avada oma pung, et ka teised seda teeks, ta juhib neid.
- Maakoosneb kaardivõrgust.
- Pööripäev tähendab seda, et kuud pöörlevad omavahel.
- Geiser on suur liivatorm.
- Südamelihaste ülesanne on soojendada südame piirkonda.
- Lihaste töötamisvõime sõltub piimhappe mürgist.

- Südamelihased voorderavad siseelundite seinu ja ülesandeks on neid kaitsta.
- Kala süda koosneb südamest ja veel ühest kambriist.
- Koetud marjaterade hulk kaladel sõltub kui suur kala sünnitas või mis liiki kala sünnitas.
- Limakiht kaladel kaitseb siseelundeid.
- Ujupõie ülesandeks on seedida toitu ja seda kehast väljutada.
- Kudemiseks nimetatakse suguraku viljastumist.
- Lõpuste ülesanne on lahti ja siis jälle kinni minna.
- Rööbikud ja meridiaanid näitavad mere suunda.
- Sigimisperiodil väljuvad seemnesarjadest vastsed.
- Eesti imetajad on kalad, vähid, konnad.
- Kesk- Euroopa pikim jõgi on Niilus.

Haridus on suurepärane asi, kuid seda, mis on teadmist väärt, ei ole võimalik õpetada. (O.Wilde)

Young in Europe / Noored Euroopas

Me elame moodsas maailmas ja meie projekt on ka osake moodsast maailmast.

Võrusoo kool osaleb alates 2004. aasta septembrist kolmeaastases rahvusvahelises projektis „Young in Europe” – „Noored Euroopas”. Eesmärgiks on õpilastele tutvustada erinevaid Euroopa kultuure ja traditsioone. Samuti loodame saavutada projektiga rohkem tolerantsust ja paremat arusaamist erineva kultuuritaustaga inimestest. Tuleb teadvustada õpilastele fakti, et nad on kõik eurooplased ja ehitavad üheskoos tuleviku Euroopat üheskoos ja tõsta õpilastes uudishimu selle vastu, kuidas elavad noored erinevates Euroopa maades.

Eesmärkide elluviimine käib läbi erinevate tegevuste - käesolevaks hetkeks on projekt kestnud 8 kuud (september 2004 – aprill 2005) ja erinevaid suuremaid ettevõtmisi on toimunud 4.

Esimese projektiaasta eesmärk on tutvustada oma kooli ja kooli ümbruskonda. Teine aasta keskendub oma maale ja kolmas aasta Euroopa ühiste väärtuste tutvustamisele.

Õpetajatele korraldatakse keelekursusi ning projekti raames on neil võimalik osaleda erinevate maade poolt korraldatud töökoosolekutel.

Järgmisel aastal on võimalus õpilastel aktiivselt keelelaagrites kaasa lüüa, mis peaks neid motiveerima võrkeelt õppima.

Reisidel tutvutakse erinevate riikide koolisüsteemide ja

vaatamisväärsustega.

Projektiaasta jooksul õpitakse tundma Saksa Liitvabariiki, Taanit ja Tsehhi Vabariiki.

Õpilased on aktiivsed kaasalööjad projekti tegemistel.

Haridus ja kultuur

Socrates
Comenius

Eva Aader, Urmas Rööbing

Haridus on see, mis pärast koolis õpitu unustamist järele jääb. (A.Einstein)

Ringiga Soo koolis tagasi

„Kaua te seal Tartus ootate, et ennast küüditada lasete?” esitas mu emale järjekordse küsimuse Elmar Purro, koolijuht aastatel 1944-1949.

Kaks last käekõrval ja hädavajalikud kimpsud-kompsud kaasas, jõudsimme 1945.aasta algul Võrru, elama Võrusoole.

Elupaigaks sai Võru III MTK koolimaja.

Isa pääses laevale, ema lastega trügimise möllus peale ei jõudnud. Isal tuli põgeneda, sest ta võttis osa Saksa sõjaväeteenistusest.

Elmar, minu sõtsemees, võimaldas emale koolis töökoha kooliteenijana.

Hiljem liitus meiega ka emapoolne vanaema, kes tõi kaasa lehma ja suure musta valgekirju siberi tõugu kassi.

Elasime selle maja katuse all üheteistkümnepäevase koolijuhiga 5-liikmeline pere, meie neljakesi ja piimaandja kiisu Mursjaga. Lehmalaudaks ja heinaküüniks oli hoone linnapoolne tiib, raudteepoolse osas teraviljasalv.

Viimasega piirnesid lasteaiaruumid.

Kooli praegune söökla oli meie elutoaks. Vaheseinaga koridorist eraldatud köök asus elutoa ees.

Alumisel korrusel oli kaks klassiruumi, ülejäänud olid teisel korrusel.

Õpetajate tuppa sisenesid tulijad otse peatreppist üles tülles. Teise ukse kaudu selle ruumis toimus peamine liiklus.

Praeguse õpetajate toa ruumis paiknes direktori elutuba. Köök asus kohas, kus viimati oli direktori kabinet. Köögist idapoolse viisi üks pööningule, kolikambris.

Käisin seal tihti tuhnimas, sest leidsin prahi seest huvitavaid raamatuid, mis olid sinna peidetud.

Tunnistan ausalt üles, et võtsin ära kaks paksemat raamatut, sest millegipärast meeldisid mulle nendes olevad fotod. 11-aastase plikatirtsuna ei osanud ma nende väärtust hinnata, ei mõistnud, miks nii palju raamatuid vedeleb siin rämpsus sees, aga mitte raamaturiivil.

Nüüd on ”Eesti rahva kannatuste aastad” mõlemad osad minu kodus riiulil aukohal.

Õpetajatest on meelde jäänud eriti Irene-Hilda Pallits, kes selle aasta algul tähistas oma saja aasta juubelit. Ta käis tihti meie pool ema, vanaemaga juttu ajamas. Meenub, kuidas talle maitses külm hapupiim.

Kui 25.märtsil 1949 hommikul kooli tulime, ei tulnud tundi õpetaja Pallitsat. Nägime, et õpetajad liikusid kuidagi eriliselt, vaikselt, nutetud silmadega. Ema teadis ütelda, et öösel viidi palju inimesi raudteejaama, trellitatud akendega loomavagunitesse. Seal oli ka meie armastatud õpetaja.

Kaasas korv toiduainetega, läksime teda vaatama. Roomasime, sest püssimeeste silmade ette ei julgenud keegi sattuda. Irene tütar Helvi, kes teda praegu hooldab, meenutab, et korvis oli kaks leiba, muid toiduaineid ja ema palgaraha. Kui kella viie ringis hommikul küüditajate auto nende maja ette sõitis, ei olnud toiduainetest muud kaasa võtta, kui pool leiba, soola ja kolm rubla. Helvi mäletab tänaseni, kuidas ta rõõmustas kõige rohkem toodud leibade üle.

Juunis 1949 suri Elmar Purro. Teda olid Põlva kalmistul saatmas omaksed ja koolipere.

Õpetajatest olid kohal (vasakult): K.RAIDLA (MARKVARD); ÕP JAKOBI; E.KÜBAR (UIBO); L.HÜTT; ÕP LOO; A.PEDRAS(PIIR); K.VELMAN; L.RINKEN; E.LOODUS.

Elmar Loodus (1916-2001) - hiljem tuntud pedagoog, kooli- ja haridusjuht Põlvas ja Tartus kehalise kasvatusõpetaja. Huumorimeelne, õpilaste poolt hinnatud. „Hüppab 15-kilone Vijask”- on meelde jäänud ta sõnad tunnist. Olin klassis kõige lühem, rivistuses viimane.

1.septembril 2003.aastal astusin taas üle armsa koolimaja läve. Nüüd juba staažika pedagoogina. Kooli oli vaja matemaatikaõpetajat.

Kevadel koolis kingitud lillekimbu viisin ema kalmule sõnadega: ”Olen jälle Soo koolis tagasi, kuid ilma sinuta!” Süütsin küünla.

**Aili Suss-Vijask,
vilistlane 1950. aastast**

**Isetegevus 40.ndad aastad
(Aili Suss – keskmine)**

Kooliaed 40.ndadtel aastatel

Tõeline teadmine on see, kui me teame, et me teame seda, mida me teame, ja et me ei tea seda, mida me ei tea. (Kong Fuzi)

NII ON SEE OLNUD...

1925 – 1926	Jaan Aia
1926	August Haagivang
1926 – 1933	Jakob Teder
1933 – 1940	Valev (Friedrich) Härm
1940 – 1941	Elmar Lepp
1941 – 1944	Edgar Raudsepp
1944 – 1949	Elmar Purru
1949 – 1952	Enn Tuuling
1952 – 1984	Paul Üksik
1984 – 1988	Madis Külasepp
1988 – 1994	Rudolf Mürk
1994 – 2003	Saima Murel
2003 – 2004	Helve Sibul
2004 – ...	Tiit Tali

1925 – Kooli algus Kirepil
1926 – Kasaritsa valla Võrusoo Algkool
1933 – Kubija Ed.Kallase maja
1936 – Kreutzwaldi tn 109
1937 – Võru Linna III Algkool
1946 – Võru III Mittetäielik Keskkool
1952 – Võru III – 7-kl. Kool
1960 – Võru II – 8-kl. Kool
1989 – Võru II – 9-kl. Kool
1991 – 2004 Võrusoo Põhikool
2004 – liitumine Võru 1 Põhikooliga

**Nõnda lõppes me koolilugu
nõnda lõppeski lapseõlv,
sellest ajast on alles jäänud,
sügavsinine taevavõlv.**

Ainus, mis segab õppimist, on haridus. (A.Einstein)

Kui ma oleksin koolidirektor . . .

Ma ei oska sellest ametist unistada, sest ma ei tea selle värgi kohta suurt midagi. Võin kindlalt öelda seda, et minust küll kunagi direktorit ei saa, ei kooli ega kuhugi mujale. Ma pole selline tüüp ja mul pole sellest ka kahju. Fantaseerida võib ikka asjadest, millest ma natukenegi arvan teadvat.

Koolidirektor – kindlasti peab ta mingeid majandusasju ajama, riigilt raha nuiama, siis veel tagama, et õpetajaid oleks piisavalt. Mõnikord annab direktor ka tundi. Peale selle on õpetajatel hea temaga õpilasi hirmutada. No umbes nii, et kui midagi on, siis saadan direktori jutule. Kindlasti on tal ka esindusfunktsioon, annab lõputunnistusi kätte ja peab aktustel kõnet. Ja ilmselt ei saa ka direktor omapead midagi teha, tal on haridusministeeriumi poolt mingid ettekirjutused.

Vaevalt, et direktor saab kunagi koolis oma unistusi täielikult realiseerida.

Mihkel Kuslapuu 6c

Näputööringi juhendaja Sirje Pakler koos lastega

Õpitud jääb meile vaid see, mida me praktiliselt kasutame või harjutame. (J.W.Goethe)

Minu kool

Olen selles koolis juba 8 aastat õppinud ning need on möödunud väga kiiresti. Selle aja jooksul on minu koolis toimunud palju muutusi. Kõige suurem ja kindlasti tähtsam asi on see, et meie kooli nimi muudeti, sest see ühendati teise Võru linna kooliga.

Meie kool on juba väga vana ja mitte ainult välisuselt, vaid ka sellepärast, et ta saab varsti 80-aastaseks. See on ju suur juubel ja loodame, et tuleb uhke pidu, mis kõigile meelde jääb.

Varsti pannakse meie koolihoone võib-olla kinni, kuid loodame, et kui seda tehakse, siis ei unusta seda kooli ja siin veedetud aastaid keegi.

Ave Südra 8.d

Minu mälestused Võrusoo põhikoolist

Ma olen õppinud selles koolis seitse aastat, praegu jookseb kaheksas.

Algklassides oli minu klassijuhataja Hele Hinn, Ta oli väga tore ja rõõmsameelne inimene. Kui klassis tekkis tülisid või lahkkelisid, arutati kõik omavahel läbi ja leiti alati hea lahendus ka ebameeldivatele asjadele. Hea mälestus on mul ka Hele emast Milvist, kes oli seal koolis kõige parem ja hoolitsevam koristaja ja kellatädi. Tänu Helele olemegi me sellised, kes me oma klassis alati kokku hoiame ja abistame üksteist.

Väikeses majas oli koolielu rahulik, kuid kui tulime siia majja, muutus kõik hoopis raskemaks. Väikses majas mängisime palju nii tundides kui ka vahetundides. Tüdrukute põhiline mäng oli keks, mis on praeguseks üsna ununenud. Suures majas on kell tugeva ja väga väsitava heliga, aga algklasside majas helistati väikest kella, mille heli siinamaani kõrvus püsib. Tunnid olid meil toredad ja igal reedel olid keskuste päevad, kus olid erinevad ülesanded, mille eest me hindeid saime. Igal hommikul ja päeva lõpus oli meil vaibaring. Kõik istusid sõbralikult ringis, põlvede alla padjad.

Korraldati ka äripäevasid, kus iga laps sai midagi kodus valmistada ning koolis väikese raha eest maha müüa, näiteks kooke, maiustusi ja muid asju. Üks toredamaid üritusi oli Soppipiiga valimine, kus meie klassist võitsime erinevatel aastatel mina ja Mari-Maarja. Sellega sarnane üritus oli Pop-poiisi valimine. Meie klassist võitsid selle ürituse Gris ja Sten Mehilane. Üleüldse oli meie elu algklasside majas tore ja huvitav. See jääb mulle alatiseks meelde.

Kristiina Käärik 8.d

Minu mälestusi

See koolimaja on mulle tuttav juba väga ammu ajast, kuna minu ema on siin õpetaja, olen siin käinud päris väikesest peale. Mäletan, kuidas ema tõi mind ja mu venda Kristjanit siia pildistamisele. Ise olin siis umbes viieaastane. Need pildid seisavad kodus raamituna kapiriivil klaasi taga.

Kui mul koolimineku aeg kätte jõudis, ei pannud ema mind Võrusoo Põhikooli, vaid Võru I Põhikooli 1.a klassi. Ma olen selle üle väga õnnelik, sest mulle sattus maailma parim klassijuhataja ja hea sõbralik klass. Kolmandasse klassi minnes vahetus klassijuhataja. See õpetaja oli samuti väga hea ja hoolas. Ta on Sookooli kunagise elaniku ja lõpetaja Aili Sussi poja naine. Viiendasse klassi minnes vahetus jälle klassijuhataja. Tema oli ka hea õpetaja. Klassiõpetajatega on mul tõesti vedanud.

Kuuenda klassi poole õppeaasta pealt otsustas ema mu ikkagi Võrusoo Põhikooli üle tuua. Ka siin vedas mul klassi ja klassijuhatajaga, kelleks on Eva Aader. Sattusin väga rahulikku, sõbralikku ja töökasse klassi.

Meenutusi möödunud aastatest

Mul on selles koolis päris lõbus olnud. Kõige põnevam oli üldse siia kooli tulek. Tuttavad rääkisid, et seal on palju mustlasi ja kohe esimesel päeval võib pahandusi tekkida. Aga midagi sellist siin küll polnud. Olid hoopis sõbralikud õpilased ja õpetajad, kes suhtusid minusse hästi. Kõige toredamad olid Halliki Kõiv ja Eha Klaassen. Siin on toimunud ka palju naljakaid lugusid. Näiteks, kui söoklas paar juhett põlema läksid, siis räägiti linnas, et pool Soo koolist põles maha.

Samuti on meil koolis olnud palju huvitavaid üritusi. Oleme käinud mitmeid kordi matkamas, seal on olnud alati huvitav.

Ma arvan, et kui oleksin siin käinud 1.klassist peale, oleks mul veelgi palju toredaid mälestusi.

Gerli Rauba 9. e

Meenutades oma kooliteed

Minu koolitee algas Võrusoo põhikoolis. Esimesed aastad koolis olid väga rasked, kuna ma polnud uute kohustuste ja inimestega harjunud. Koolipere oli sõbralik ja just selline, nagu salaja olin unistanud. Kui olime koolis käinud 4 aastat, viidi meid teise majja, mis asub Kreutzwaldi tänaval ning on poole suurem. Tulid uued õpetajad ja õpilased. Alguses oli kõik uus ja harjumatu. Pikkamisi muutus see minu teiseks koduks.

Meelde on jäänud mitmed aktused ja diskod. Muidugi on toimunud erinevaid spordiüritusi ja matku, mis liitis meid klassikaaslastega tõelisteks sõpradeks.

Kool on olnud minu jaoks väga turvaline paik, aga kahju on sellest, et ma ei saa lõpetada kooli, kuhu astusin kaheksa aastat tagasi. Vahepeal toimus koolide ühendamise: meie väikesest ja hubasest koolist on saanud suur mammutkool ning seetõttu tulebki mul sel kevadel lõpetada Võru I Põhikool.

See armas Sookool jääb mulle aga igaveseks meelde ja kindlasti hakkab pärast lõpuksameid ta järele igatsema.

Ene Rätsep 9.e

Mind võeti üllatavalt ruttu omaks, kartsin hullemat. Ametlikult on mul siin koolis käidud kolm ja pool aastat ning ma olen väga rahul.

Vahel meenub aeg, kui vend siin koolis hakkas käima. Mäletan, kuidas ta mu matemaatikatundi kaasa võttis, andis paberi ja pliiatsi, et ma niisama midagi kritseldaksin, aga mina pidasin vajalikuks kirjutada kõik asjad tahvli pealt maha. Pärast seda tundi imestasid kõik mu kirjatüki üle. Kristjani matemaatikaõpetaja oli Helve Sibul, kes on nüüd ka minu õpetaja. Ka Kristjan tuli siia kooli hiljem, seitsmendasse klassi. Alles hiljuti rääkis ta, et lõpetas Võrusoo põhikooli keemia eksamiga. Ka mina valisin eksamikse keemia.

Ma olen selle väikese kooliga nii ära harjunud, et kardan kuhugi suurde keskkooli minna. Selle kolme aasta jooksul, on kõik nii omaks saanud.

Maarja Maaslieb 9. d

Elu on okaste ning roosidega palistatud tee. (W. Shakespeare)

MÄLESTUS KOOLIST
Sõnad ja viis Evi Vendelin

*On jälle piduehtes vana maja.
Ta saadab teele, jätab hüvasti.
Nii on see olnud aastakümneid enam
ja kordub igal aastal uuesti.*

*Nüü aasta aasta järel kiirelt lendab.
On saanud Mallest,
Jürist noormees, neid.
Ja tarkusi on õpetajad jagand
ning püüdnud teele kaasa anda neid.*

*Nüüd viivuks seisa, tagasi veel vaata.
See tee on teile tuttav kõigile.
Aga kürel lennul edasi teid kannab,
kuid vana kool jääb mälestusteraaks.*

**Loodame, et Sookoolist on jäänud
püsima vaid ilusad hetked, toredad
kaaslased ja meeldivad mälestused.**

**Mu vana klass, miks nõnda nukker näid?
Nad pidid minema. Neil aeg sai täis...
Siit kõik on läinud kärarikkalt rühkides
ja sama uksegi nad jälle jätsid lahti.
Uus hommik algab.**

Kriiditolmu pühkides

noor põlvkond puhtaks peseb tahvli.

Õpetajad Võrusoo koolis 2005

Ada Hanimägi - inglise keel
Aili Suss - matemaatika
Eha Klaassen - geograafia ja bioloogia
Eva Aader - saksa keel, inglise keel
Hele Hinn - algklassiõpetaja
Heli Maaslieb - kehaline kasvatus, tervisekasvatus
Helve Sibul - matemaatika
Igor Kelt - poiste tööõpetus
Iiris Tagen - õppealajuhataja, sotsiaalpedagoog
Ira Petrova - näiteringi juhendaja
Kaja Kunz - vene keel
Karin Raudik - ajalugu ja ühiskonnaõpetus
Kristi Pettai - emakeel
Külli Heliste - muusikaõpetus, lastekoor
Liis Orro - füüsika, keemia
Linda Kasak - muusikaõpetus, ansambel
Mai Orro - matemaatika
Maia Mikk - algklassiõpetaja
Maire Piiraja - logopeed, inglise keele õpetaja
Mirli Isak - emakeel
Silvia Valdmann - algklassiõpetaja
Sirje Pakler - kunstiõpetus ja tüdrukute tööõpetus
Urmas Rööbing - infojuht, arvutiõpetus
Triinu Uibo - algklassiõpetaja
Peeter Harend - majandusjuhataja
Vilja Teearu - raamatukogujuhataja
Tiiu Kajava - kütja
Andres Raat - majandustöeline
Hille Kanep - majahoidja
Hele Vissel - kokk
Milvi Hirsnik - koristaja
Silvia Kängsepp - koristaja
Taimi Varov - majahoidja
Tamara Kalamees - koristaja
Tuuli Hass - aednik

Võrusoo Põhikool

1925 - 2004

